

Staten Danmark kan ikke holde Statskasser, idetmindste ikke af den Art.

Jeg har nu saaledes henledet den ærede Ministers Dyrmarksomhed paa nogle Punkter, som jeg troer kunde fortjene Overveielse, og har villet støttet den Mening, Udvalget har gjort gjældende, at medens Ministeriet vistnok ikke er utilbøieligt til at realisere de Principer, som begge Parter, saavel Ministeriet som Rigsdagen, for længe siden gjenstodt have indrømmet Rigtigheden af med Hensyn til Salget af Statsejendomme, saa har det ikke fulgt sin Tilbøielighed i Virkeligheden. Det har været med sin store Tilbøielighed mere afholdende, end Folk i Almindelighed ere; man seer som oftest Folk mere at handle efter deres Tilbøielighed end efter det, som maaffee kunde være fornuftigt, men her har Statsstyrelsen handlet omvendt, og vist sig uaaadelig afholdende med ikke at følge sin Tilbøielighed.

Finantsministeren: Jeg troer ikke, at Statsstyrelsen har været mere sparsom med at følge sine Tilbøieligheder, end det har været dens Pligt; derimod troer jeg, at det er en meget fremtrædende Side hos den ærede Rigsdagsmand, at han i dette Tilfælde er for hidfig paa at følge sin Tilbøielighed (Tscherning: Nei, det er ikke min Tilbøielighed, men min Overbeviisning). Jo, den ærede Rigsdagsmand har virkelig en afgjort Tilbøielighed til at ville sælge Statens Eiendomme, hvad enten det er hensigtsmæssigt eller ikke (Tscherning: Nei paa ingen Maade), alene fordi han selv antager Salget deraf for hensigtsmæssigt, og naar han kun selv antager det, skal det ogsaa være hensigtsmæssigt for Alle og Enhver (Tscherning: Nei, det mener jeg aldeles ikke, men jeg paatager mig at give et practisk Beviis derfor). Forresten vil jeg gjerne give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at der er megen Sagkundskab, som egentlig ikke er det, men kun giver sig ud for at være det; det er Noget, jeg ikke først har erfaret i Usten; den ærede Rigsdagsmand har selv oftere givet mig Leilighed til at faae dette bekræftet. I denne Sag har jeg ingensinde tillagt mig selv Sagkundskab, og har i den ikke stillet min Sagkundskab overfor den ærede Rigsdagsmands; men jeg

har kun paaberaabt mig deres Sagkundskab, som paa Grund af Ordningen af vore administrative Forhold ere og maae være dem, til hvem jeg har at støtte mig. Det er saaledes her Domainestyrelsen, jeg maa støtte mig til, og saalange jeg har Tillid til denne Bestyrelses Sagkundskab, kan jeg ikke lade mig nøie med nogen Andens, naar jeg ikke finder, at de Grunde, hvorpaa den støttes, ere tilstrækkelige, og det er efter min Mening ikke Tilfældet med de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds har anført, hverken ved denne Leilighed eller tidligere. Den ærede Rigsdagsmand yttrede saaledes en heel Deel om, hvor hensigtsmæssigt det vilde være, om den Deel af Skoven, der omgiver Frederiksværk, hvorom her nu er Tale, fulgte med i Salget af Arresødal, naar dette fandt Sted; det er netop et Spørgsmaal, hvorom den Mand, til hvis Sagkundskab jeg maa støtte mig er af en fra den ærede Rigsdagsmand afvigende Mening. Jeg troer forøvrigt slet ikke, det er nødvendigt at bygge Afhændelsen af denne Eiendom paa saadanne Hentydninger som dem, den ærede Rigsdagsmand gjorde, nemlig, at Utilbøieligheden til at sælge skulde ligge deri, at der derved kunde blive Spørgsmaal om at indbringe et Embede, og at Vedkommende derfor skulde være imod det. Jeg troer, at det altid er rigtigst at forudsætte om sin Modstander, at hans Bevæggrunde ere ligesaa rene som Guds egne; der er jo Ingen, der har indladt sig paa at undersøge den ærede Rigsdagsmands Bevæggrunde, saa han kunde ogsaa gjerne lade mine „Sagkyndiges“ Bevæggrunde uden for sine Betragtninger. Men jeg kan trøste den ærede Rigsdagsmand med, at det ikke er de Mand, hvis egen Fordeel kan være interesseret i Spørgsmaalet, med hvem jeg har raadfort mig i dette Anliggende, men med Domainestyrelsen, og han vil dog vistnok indrømme mig, at Domainestyrelsen er aldeles ligegyldig overfor Spørgsmaalet, om der er en Skovriderpost meer eller mindre her i Landet. Naar den ærede Rigsdagsmand virkelig har en saa afgjort Overbeviisning om, hvor fordeelagtige og hvor vel stikkede disse Skove skulde være til at sælge med i Salget af Arresødal, saa vil jeg dog